

BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ

Eğiticilerin Eğitimi Koordinatörlüğü

AKADEMİK BİRİM İHTİYAÇ ANALİZİ ANKET SONUÇLARI RAPORU

**İKTİSADİ VE İDARİ BİLİMLER
FAKÜLTESİ**

2025–2026 Eğitim Öğretim Yılı

İÇİNDEKİLER

1.	Giriş ve Raporun Amacı	3
2.	Yöntem	3
3.	Bulgular	4
3.1.	Katılımcı Profili – Ünvan Dağılımı	4
3.2.	Mevcut Yetkinlik Düzeyleri	5
3.3.	Eğitim İhtiyacı Düzeyleri	6
3.4.	Eğitim Konularının Öncelik Sıralaması	7
3.5.	Diğer Eğitim İhtiyaçları	8
3.6.	Tercih Edilen Eğitim Türü	8
4.	Genel Değerlendirme ve Öneriler	9

1. GİRİŞ VE RAPORUN AMACI

Bu rapor, Balıkesir Üniversitesi BAÜN Eğitimcilerin Eğitimi Koordinatörlüğü tarafından 2025–2026 eğitim öğretim yılı kapsamında gerçekleştirilen İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi İhtiyaç Analizi Anketi sonuçlarını özetlemektedir. Raporun temel amacı; ilgili fakültede görev yapan öğretim elemanlarının mevcut yetkinlik düzeylerini ve eğitim ihtiyaçlarını belirleyerek Koordinatörlüğe yönelik önceliklendirme yapılmasına katkı sunmaktır.

Anket kapsamında katılımcıların ünvanları, çeşitli alanlardaki öz değerlendirmeleri, eğitim ihtiyaç düzeyleri, konu öncelikleri ve tercih ettikleri eğitim formatları sorgulanmıştır. Elde edilen bulgular frekans tabloları ve yorumlar aracılığıyla akademik yazım standartlarına uygun biçimde sunulmuştur.

2. YÖNTEM

Araştırmada betimsel tarama modeli benimsenmiştir. Veri toplama aracı olarak çevrimiçi anket formu kullanılmıştır. Anket beş bölümden oluşmaktadır:

- Kişisel bilgiler (akademik birim ve ünvan)
- Öz değerlendirme – mevcut yetkinlik düzeyi (5'li Likert)
- Eğitim ihtiyacı düzeyi (5'li Likert, 1=Hiç ihtiyacım yok, 5=Çok yüksek ihtiyacım var)
- Eğitim konularının önceliklendirilmesi (sıralama) ve açık uçlu görüş
- Tercih edilen eğitim türü (yüz yüze / online / hibrit)

Uygulama Dönemi	2025–2026 Güz Dönemi
Ölçek Türü	5'li Likert + Sıralama
Fakülte	İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi
Katılımcı Sayısı (N)	36

3. BULGULAR

3.1. Katılımcı Profili – Ünvan Dağılımı

Ankete katılan öğretim elemanlarının ünvan dağılımı Tablo 1'de sunulmuştur.

Tablo 1. Katılımcıların Ünvan Dağılımı

Ünvan	Frekans (f)	Yüzde (%)
Araştırma Görevlisi	3	8,3
Öğretim Görevlisi	0	0
Dr. Öğr. Üyesi	8	22,2
Doçent	12	33,3
Profesör	13	36,1
Toplam	36	100,0

Bulgular Yorumu

Tabloya göre, ankete katılan öğretim elemanları arasında en yüksek orana sahip ünvan grubu Profesör (%36,1) olup, bunu Doçent (%33,3) ve Dr. Öğr. Üyesi (%22,2) grupları izlemektedir. Araştırma Görevlilerinin katılım oranı ise %8,3 düzeyindedir.

Fakülte genel öğretim elemanı dağılımı (21 Profesör, 15 Doçent, 11 Dr. Öğr. Üyesi ve 3 Araştırma Görevlisi) ile karşılaştırıldığında, ankete katılım oranlarının ünvanlar arasında farklılaştığı görülmektedir. Buna göre, Araştırma Görevlilerinin tamamının (%100) ve Doçentlerin büyük çoğunluğunun (%80) ankete katıldığı, Dr. Öğr. Üyelerinin (%72,7) de yüksek düzeyde temsil edildiği anlaşılmaktadır. Buna karşılık Profesörlerin katılım oranı (%61,9) diğer gruplara göre görece daha düşük kalmıştır.

Bu bulgular, anket sonuçlarının farklı akademik ünvan gruplarını büyük ölçüde temsil ettiğini, ancak özellikle Profesör grubunda görece daha düşük katılım nedeniyle yorumların bu durum dikkate alınarak değerlendirilmesi gerektiğini göstermektedir.

3.2. Mevcut Yetkinlik Düzeyleri

Katılımcıların çeşitli alanlardaki mevcut yetkinlik düzeyleri 5'li Likert ölçeği ile değerlendirilmiştir (1=Çok Düşük, 5=Çok Yüksek). Her bir alana ilişkin frekans dağılımları Tablo 2'de sunulmuştur.

Tablo 2. Mevcut Yetkinlik Düzeylerine İlişkin Betimsel İstatistikler

Alan / Madde	1 (Yetkin Değil)	2 (Kısmen Yetkin)	3 (Orta Düzeyde Yetkin)	4 (Yetkin)	5 (Çok Yetkin)
Alan 1 (Öğrenme çıktısı yazma)	0	3	9	22	2
Alan 2 (Öğretim yöntem ve teknikleri)	0	4	11	15	6
Alan 3 (Ders tasarımı)	0	0	14	18	4
Alan 4 (Öğrenci merkezli öğretim)	0	3	11	15	7
Alan 5 (Ölçme ve değerlendirme)	0	2	12	16	6
Alan 6 (Eğitimde teknoloji kullanımı)	0	1	13	17	5

Bulgular Yorumu

Tablo 2 incelendiğinde, katılımcıların tüm alanlarda genel olarak yüksek düzeyde yetkinlik algısına sahip oldukları görülmektedir. Tüm alanlarda “Yetkin (4)” ve “Çok Yetkin (5)” düzeyindeki yanıtların ağırlıkta olması ve hiçbir alanda “Yetkin değil (1)” düzeyinde yanıt verilmemesi, katılımcıların asgari yetkinlik düzeyini sağladığını ve pedagojik yeterliliklerinin güçlü olduğunu göstermektedir.

Alanlara ait ortalama değerler incelendiğinde, tüm ortalamaların 3,64 ile 3,72 aralığında değiştiği görülmektedir. Bu durum, katılımcıların kendilerini genel olarak “yetkin” düzeyine yakın veya bu düzeyde değerlendirdiklerini ortaya koymaktadır.

Alanlar karşılaştırıldığında, **ders tasarımı, öğrenci merkezli öğretim, ölçme ve değerlendirme ile eğitimde teknoloji kullanımı** alanlarının ($\bar{x} \approx 3,72$) en yüksek ortalama değerlere sahip olduğu ve bu alanlarda yetkinlik algısının görece daha güçlü olduğu anlaşılmaktadır. Buna karşılık, **öğrenme çıktısı yazma ve öğretim yöntem ve teknikleri alanlarının** ($\bar{x} \approx 3,64$) diğer alanlara kıyasla daha düşük ortalamalara sahip olması, bu alanların görece daha fazla gelişime açık olduğunu göstermektedir.

Özellikle **öğrenme çıktısı yazma** alanında “orta düzeyde yetkin (3)” yanıtlarının dikkat çekici düzeyde olması, bu alanın katılımcılar açısından kavramsal olarak bilinse de uygulamada geliştirilmesi gereken bir alan olabileceğine işaret etmektedir. Benzer şekilde öğretim yöntem ve teknikleri alanında da orta düzey yanıtların görece yüksek olması, bu alanın diğerlerine kıyasla daha fazla destek gerektirdiğini düşündürmektedir.

3.3. Eğitim İhtiyacı Düzeyleri

Aynı alanlarda katılımcıların eğitim ihtiyacı düzeyleri de 5'li Likert ölçeği ile sorgulanmıştır (1=Hiç ihtiyacım yok, 5=Çok yüksek ihtiyacım var). Bulgular Tablo 3'te verilmiştir.

Tablo 3. Eğitim İhtiyacı Düzeylerine İlişkin Betimsel İstatistikler

Alan / Madde	1 (Çok Düşük / Hiç Yok)	2	3 (Orta)	4	5 (Çok Yüksek)
Program çıktısı ve öğrenme çıktısı yazma	5	12	15	2	2
Öğretim programı tasarlama	5	9	18	2	2
Öğrenme kuramları	4	11	15	3	3
Öğrenci merkezli öğretim	8	9	11	5	3
Öğretim yöntem ve teknikleri	7	13	8	3	5
Ölçme ve değerlendirme	5	11	14	3	3
Öğretim tasarımı ve teknoloji entegrasyonu	7	6	17	4	2
Öğrenme psikolojisi	5	9	14	5	3

Bulgular Yorumu

Tablo 3 incelendiğinde, katılımcıların eğitim ihtiyacının tüm alanlarda ağırlıklı olarak düşük ile orta düzey (2–3 aralığı) arasında yoğunlaştığı görülmektedir. Hiçbir alanda ortalamanın 3'ün üzerine çıkmaması, katılımcıların genel olarak çok yüksek düzeyde bir eğitim ihtiyacı hissetmediklerini, ancak belirli alanlarda gelişime açık olduklarını göstermektedir.

Alanlar karşılaştırıldığında, en yüksek eğitim ihtiyacı **öğrenme psikolojisi** ($\bar{x} = 2,78$) alanında ortaya çıkmaktadır. Bunu sırasıyla **öğrenme kuramları** ($\bar{x} = 2,72$), **ölçme ve değerlendirme** ($\bar{x} = 2,67$) ile **öğretim tasarımı ve teknoloji entegrasyonu** ($\bar{x} = 2,67$) alanları izlemektedir.

Diğer yandan, **öğretim yöntem ve teknikleri** ($\bar{x} = 2,61$) ile **öğrenci merkezli öğretim** ($\bar{x} = 2,61$) alanlarının görece daha düşük ortalamalara sahip olması, bu alanlarda eğitim ihtiyacının diğer alanlara kıyasla daha sınırlı olduğunu göstermektedir. En düşük ortalama ise **program çıktısı ve öğrenme çıktısı yazma** ($\bar{x} = 2,56$) alanında görülmektedir.

3.4. Eğitim Konularının Öncelik Sıralaması

Katılımcılardan eğitim konularını kendi tercihleri doğrultusunda sıralamaları istenmiş; her konu için hesaplanan ağırlıklı ortalama sıralar Tablo 4'te sunulmuştur.

Tablo 4. Eğitim Konularının Öncelik Sıralaması

Eğitim Konusu	Ağırlıklı Ortalama Sıra	Genel Sıra
Program çıktısı ve öğrenme çıktısı yazma	3,97	7
Öğretim programı tasarlama	4,44	4
Öğrenme kuramları	4,25	5
Öğrenci merkezli öğretim	5,25	1
Öğretim yöntem ve teknikleri	4,86	3
Ölçme ve değerlendirme	3,83	8
Öğretim tasarımı ve teknoloji entegrasyonu	4,14	6
Öğrenme psikolojisi	5,22	2

Yorum: Ağırlıklı ortalama sıra hesaplamasında her sıralama pozisyonu için ters ağırlık yöntemi kullanılmıştır (1. sıra = 8 puan, 8. sıra = 1 puan vb.).

Bulgular Yorumu

Eğitim konularına ilişkin öncelik sıralamaları, ters ağırlık yöntemi kullanılarak hesaplanan ağırlıklı ortalama değerler üzerinden değerlendirilmiştir. Buna göre, katılımcıların en öncelikli eğitim konusu olarak **öğrenci merkezli öğretim** ($\bar{x}=5,25$) alanını tercih ettiği görülmektedir. Bu alanı sırasıyla **öğrenme psikolojisi** ($\bar{x}=5,22$) ve **öğretim yöntem ve teknikleri** ($\bar{x}=4,86$) konuları izlemektedir.

Orta düzey öncelik verilen konular arasında **öğretim programı tasarlama** ($\bar{x}=4,44$), **öğrenme kuramları** ($\bar{x}=4,25$) ve **öğretim tasarımı ve teknoloji entegrasyonu** ($\bar{x}=4,14$) yer almaktadır. Buna karşılık, **program çıktısı ve öğrenme çıktısı yazma** ($\bar{x}=3,97$) ile **ölçme ve değerlendirme** ($\bar{x}=3,83$) konularının katılımcılar tarafından görece daha düşük öncelikli olarak değerlendirildiği görülmektedir.

Elde edilen bulgular, katılımcıların önceliklendirme tercihlerinde özellikle öğrenci odaklı öğretim yaklaşımları ve öğrenme süreçlerinin anlaşılmasına yönelik alanlara ağırlık verdiklerini göstermektedir. Önceki bulgularla birlikte değerlendirildiğinde, öğretim yöntem ve teknikleri alanının hem görece düşük yetkinlik düzeyi hem de yüksek eğitim ihtiyacı ile öne çıktığı; buna ek olarak önceliklendirme sıralamasında da üst sıralarda yer aldığı görülmektedir. Bu durum, söz konusu alanın eğitim planlamasında stratejik bir öncelik olarak ele alınması gerektiğini açık biçimde ortaya koymaktadır.

3.5. Diğer Eğitim İhtiyaçları

Ankette yer alan açık uçlu soru aracılığıyla katılımcıların listede bulunmayan ancak ihtiyaç duydukları eğitim konularını belirtmeleri istenmiştir. Elde edilen yanıtlar içerik analizine tabi tutulmuş; öne çıkan temalar aşağıda özetlenmiştir.

Tablo 5. Açık Uçlu Yanıtlardan Elde Edilen Temalar

Tema / Konu	Frekans (f)	Örnek İfade
[Tema 1]	[f]	[Katılımcı ifadesi]
[Tema 2]	[f]	[Katılımcı ifadesi]
[Tema 3]	[f]	[Katılımcı ifadesi]
[Tema 4]	[f]	[Katılımcı ifadesi]

Bulgular Yorumu

Açık uçlu yanıtlar incelendiğinde, katılımcıların bu soruya yanıt vermediği ve ek bir eğitim ihtiyacına yönelik somut bir öneri sunmadığı görülmektedir.

Bu durum, ankette yer alan kapalı uçlu eğitim konularının katılımcıların ihtiyaçlarını büyük ölçüde kapsadığını göstermektedir. Dolayısıyla, mevcut eğitim başlıklarının genel olarak yeterli olduğu, ek bir konu talebinin öne çıkmadığı değerlendirilmektedir.

3.6. Tercih Edilen Eğitim Türü

Katılımcılara tercih ettikleri eğitim türü sorulmuş; yanıtların dağılımı Tablo 6'da verilmiştir.

Tablo 6. Tercih Edilen Eğitim Türü Dağılımı

Eğitim Türü	Frekans (f)	Yüzde (%)
Yüz yüze	15	41,7
Online	9	25,0
Hibrit (Yüz yüze + Online)	12	33,3
Toplam	36	100,0

Bulgular Yorumu

Tablo 6 incelendiğinde, katılımcıların en çok tercih ettiği eğitim türünün **yüz yüze eğitim** (%41,7) olduğu görülmektedir. Bunu **hibrit eğitim** modeli (%33,3) ve **online eğitim** (%25,0) izlemektedir.

Bu bulgular, katılımcıların büyük bir kısmının yüz yüze etkileşimi önemsediklerini, ancak önemli bir bölümünün de esneklik sağlayan hibrit ve çevrim içi eğitim modellerine açık olduğunu göstermektedir.

Dolayısıyla, eğitim programlarının planlanmasında ağırlıklı olarak yüz yüze eğitimler tercih edilmekle birlikte, hibrit modellerin de destekleyici bir yaklaşım olarak değerlendirilmesi uygun olacaktır.

4. GENEL DEĞERLENDİRME VE ÖNERİLER

Bu bölümde, anket bulguları bütüncül bir bakış açısıyla değerlendirilerek koordinatörlük ve ilgili birim yöneticilerine yönelik çeşitli öneriler sunulmuştur.

Elde edilen bulgular, katılımcıların tüm alanlarda genel olarak yüksek yetkinlik algısına sahip olduklarını, ortalama değerlerin “yetkin” düzeyine yakın olduğunu göstermektedir. Buna karşın, eğitim ihtiyacı düzeylerinin tamamen ortadan kalkmadığı, aksine düşük-orta seviyede devam ettiği görülmektedir. Bu durum, katılımcıların kendilerini yeterli görmekle birlikte mesleki gelişime açık olduklarını ortaya koymaktadır.

Bununla birlikte, bazı alanlarda dikkat çekici tutarlılık ve kısmi uyumsuzluklar tespit edilmiştir:

Tutarlılık gösteren alanlar:

Öğrenme çıktısı yazma ve öğretim yöntem ve teknikleri alanları, hem görece daha düşük yetkinlik ortalamasına sahip olması hem de gelişime açık alanlar olarak belirtilmesi bakımından içsel olarak tutarlıdır.

Kısmi uyumsuzluk gösteren alanlar:

Öğrenci merkezli öğretim alanı, yetkinlik düzeyi yüksek olmasına rağmen öncelik sıralamasında 1. sırada yer almaktadır. Bu durum, katılımcıların bu alanda kendilerini yeterli görmelerine rağmen daha ileri düzey uygulama, derinleşme veya güncel yaklaşımlara duyulan ihtiyaçtan kaynaklanıyor olabilir.

Belirgin uyumsuzluk:

Öğretim yöntem ve teknikleri alanı, eğitim ihtiyacı ortalaması görece düşük görünmesine rağmen öncelik sıralamasında üst sıralarda yer almaktadır (3. sıra). Bu durum, katılımcıların doğrudan ihtiyaç algısı düşük olsa bile, bu alanı stratejik olarak önemli gördüklerini göstermektedir.

Düşük öncelik-düşük ihtiyaç uyumu:

Program çıktısı yazma ve ölçme-değerlendirme alanlarının hem düşük öncelik hem de düşük ihtiyaç düzeyi göstermesi, bu alanlarda katılımcıların görece yeterli olduklarını düşündürmektedir.

Bu çerçevede aşağıdaki öneriler geliştirilmiştir:

1. Önceliklendirme sonuçları esas alınarak, özellikle **öğrenci merkezli öğretim, öğrenme psikolojisi ve öğretim yöntem ve teknikleri** alanlarında ileri düzey ve uygulama odaklı eğitim programları planlanmalıdır.
2. Yüksek yetkinlik-yüksek öncelik görülen alanlarda, temel eğitimler yerine derinleştirici ve yenilikçi içeriklere (aktif öğrenme teknikleri vb.) yer verilmelidir.
3. Görece düşük yetkinlik gösteren alanlar için, temel bilgi ve beceri kazandırmaya yönelik yapılandırılmış eğitim modülleri oluşturulmalıdır.
4. Eğitim ihtiyacı ile öncelik sıralaması arasındaki farklılıklar dikkate alınarak, yalnızca ortalama skorlar değil, stratejik önem algısı da eğitim planlamasında kullanılmalıdır.
5. Eğitim programları çok katmanlı (temel-orta-ileri düzey) olarak tasarlanmalı, böylece farklı yetkinlik seviyelerine sahip katılımcılara hitap edilebilmelidir.
6. Belirli aralıklarla tekrar edilecek ihtiyaç analizleri ile yetkinlik-ihtiyaç-öncelik ilişkisi izlenmeli ve programlar dinamik biçimde güncellenmelidir.
7. Katılımcıların eğitim tercihleri doğrultusunda, programların ağırlıklı olarak **yüz yüze** formatta planlanması önerilmektedir. Bununla birlikte, esneklik ve erişilebilirlik sağlamak amacıyla çevrim içi bileşenler içeren **hibrit** modeller destekleyici bir yaklaşım olarak kullanılmalıdır.